

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Quomodo diuidantur fructus inter haeredes Beneficiati, & successorem in
beneficio. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- puli illi subiecti, qui saepe exundās ita iter obsideat, ut aliquando cogantur infirmi sine ecclesiasticis Sacramentis decedere, ut constat. ex Cons. Trid. sess. 21. de ref. cap. 4. cap. ad audientiam, ubi glos. in ver. magna difficultate de eccl. a. dis. & resoluit Rota decis. 288. n. 1. & 2. par. 2. in Recent. quam refert Beltram. ad Greg. decis. 504. nu. 8. Barhof. d. par. 3. all. 68.
- 27 Quare cum talis causa de necessitate requiratur, non credetur Episcopo asserenti, eam intervenisse, nisi formiter probetur Bart. communiter receptus in l. si forte num. 5. ff. de Castr. pecul. presumitur tamē ex cursu 30. annorū Rot. coram. Greg. d. decis. 504. nu. 6. eūmodō in decreto suppressionis vel dismembrationis, vel unionis de huiusmodi causa facta fuerit mentio: quia cum sit concludenter probanda, ideō requirit scripturam; alias ex cursu, seu diuturnitate tēporis non praesumeretur Ricc. in Prax. d. par. 4. ref. 547. ubi citat Felin. in cap. sicut de Re Iud. Ruin. cons. 69. vol. 1. & con. 49. volumine 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Fructus beneficij sunt qui ex beneficio, & occasione beneficij percipiuntur.
- 2 Quid veniat nomine fructuum.
- 3 Quae sit differentia inter Sylvā caduam, & non caduam.
- 4 Arborea fructifera, Thesauri, lapidicina mormorea, aurifodina, argentifodina non pertinent ad beneficiatum, sed ad ecclesiam.
- 5 Fructus regulariter intelliguntur deductis impensis, & qui sumptus deduci debeant.
- 6 An deducendum sit salarium factoris, ibidem.
- 7 Quando substatueatur donatio facta ultra 500. aureos sine insinuatione.
- 8 Valor beneficij ille tantum intelligitur, qui superest deductis oneribus, & quae onera in hoc casu deducenda sint.
- 9 Duplex est consideratio fructuum, alia scilicet civilis, & alia naturalis.
- 10 In fructibus civiliter acceptis fit deductio impensarum, secus si naturaliter accipiantur.
- 11 An in decimis, quae debentur ecclesijs, expensae deducantur.
- 12 Et an deducantur, quando dividuntur fructus inter emptorem, & venditorem, inter colonum, & Dominum, vel quando fit mentio de fructibus pendētibus, seu extantibus.
- 13 Et an deduci debeāt in legato fructuum, ibidem.
- 14 Si debitor condemnatus ad restitutionem fructuum, illos integros ignoranter restituerit sine deductione impensarum, potest illas repetere.
- 15 Etiam male fides possessor impensas necessarias deducit.
- 16 Quando impensa viles, & voluptuariae deducantur.
- 17 Fructus alij sunt naturales, alij industriales, alij civiles, & numero 16. & 17.
- 18 Fructus civiles, & industriales

- les confunduntur.
- 19 Item fructus alij sunt pēdentes, alij percepti.
- 20 Attento iure communi fructus naturales & industriales collecti, & à solo separati, ac etiam ciuiles maturati ante obitum Beneficiati spectant ad heredes ipsius beneficiati.
- 21 Fructus dicuntur cōsignati beneficiato, si alteri suo nomine fuerint consignati.
- 22 In locationibus fructuum non cōsideratur dies solutionis affectus sed tempus perceptionis fructuum.
- 23 Fructus pendentes, & à solo nō separati spectant ad successorem in beneficio.
- 24 Quid in pensione, quæ pro fructibus honorum venditorum percipi solet
- 25 Quando fructus ciuiles pertineant ad successorem, & quando ad heredes beneficiati.
- 26 Ad quem spectent expensæ per Prædecessorem factæ in lite pro defensione iurium ecclesie, si in illis pars aduersa condemnetur.
- 27 Hodie ex Cōstitutione Iulij III. fructus maturati, & non exacti spectant ad successorem in beneficio.
- 28 An dicta constitutio procedat in locis, ubi collectores à Camera Apostolica deputantur.
- 29 An dicta constitutio locum habeat, ubi adesset contraria consuetudo.
- 30 Quando heredes beneficiariorū teneantur supportare onera Beneficiariorum.
- 31 An dicta constitutio Iulij III.

procedat, ubi clerus alicuius Diocesis super spolijs compositionem fecerit.

- 32 Et an locum habeat in fructibus quotidianarum distributionum.
- 33 Et an dicta constitutio locum habeat in pensionibus.
- 34 An pensiones debeantur heredibus pensionarij pro rata temporis, vel potius pro rata fructuum perceptorum.
- 35 Quid si fructus nondum erant percepti.

C A P. IX.

Quomodo diuidantur fructus inter heredes Beneficiati, & successorem in beneficio.

D faciliore huius rei intelligentiam notandum est primò, quod fructus beneficij sūt qui ex beneficio, & occasione beneficij percipiuntur Bart. in l. cum in plures circa med. ff. locat. Bald. in l. 1. num. 19. C. de fruct. & lit. expens. Gabr. cons. 164. num. 8. vol. 2. nomine verò fructuum veniunt ea omnia, quæ ad vsum hominis inducta sunt Papiens. in forma libell. in action. real. in glos. simul cum fructibus num. 7 & nō solum quæ sunt destinata ad esū & potum, sed ea etiam, quæ quomodocumque conferunt ad vsum humanum Menoch. cons. 66. nu. 1. lib.

lib. 1. *Gratian. discept.* 615. num. 42.
Gen. de Genfib. in addit. ad par. 1. c.
 2. q. 2. ar. 1. num. 5. Vnde pecunia
 etiam inter fructus rei computa-
 tur, quando res in pecunia loca-
 ri consuevit *Bart. in l. fundi Tre-*
batian. num. 3. ff. de usufr. leg. Nat.
cons. 536. nu. 3. & 4. Surd. dec. 282.
num. 33. item arundines, & arbo-
 res, seu Syluæ cædæ inter fructus
 computantur *l. qui fundum S. ult.*
ff. de contrab. empt. l. diuortio S. si
fundum ff. sui matr.

3 Hæc autem inter syluam cæduã,
 & non cæduam est differentia,
 quod usufructuarius ex nõ cædua
 vti potest ad vsum suum tantum,
 & non vendere, sed ex cædua po-
 test totum accipere, & vendere
Boer. decis. 51. num. 9.

Venatio verò fructus non est:
 nisi fructus fundi in venatione
 consistat *l. Venationem ff. de usur.*

4 Item arbores fructifera, thesauri,
 lapidicinæ marmorea, aurifodinæ
 argentifodinæ, quæ non renascun-
 tur, in fructu non sunt *l. diuortio*
S. fundi ff. sol. matr. Boer. d. dec. 51. n.

2. quæadmodum nec pretium rei fru-
 ctus nomine venit *Bald. in c. gra-*
uis num. 5. de Restit. spol. & cons.
495. in fin. vol. 3. Ciurb. dec. 72. n. 8.
 Vnde hæc non pertinent ad be-
 neficiatum, sed ad ecclesiã *arg.*

l. dec. in l. Diuortio S. si fundum ff.
sol. matr. Quarant. in ver. Alienatio
rerum eccles. num. 25. in fin. The-
 saurum verò de consuetudine to-
 zius mundi spectare ad Principem
 dicit *Couar. quem refert, & se-*
quitur Loccatell. de quest. Iudic. in-
spec. 5. num. 286. quod intellige-
 tur, quando reperitur in re priuati, nõ

autem in re ecclesiæ, quæ est ex-
 pta ab omni secularis Principis
 Iurisdictione, vt dicit *Ricc. in*
Collect. dec. p. 2. collect. 331.

5 Cum autem fit mentio de fru-
 ctibus, illi intelliguntur semper
 cum deducione impensarum fa-
 ctarum in eis quærendis, colligē-
 dis, & conseruandis etiam à ma-
 iorē fidei possessore *l. si à Patre, vel*
a Domino S. fructus ff. de petit. ha-
red. l. 1. vbi gloss. C. de fruct. & lit.
expens. Bart. & Doctores in l. fru-
ctus ff. sol. matr. Azo. in sum. in
Rubr. C. de fruct. & lit. expens. n. 1.
Surd. decis. 282. num. 31 Menoch.
cons. 64. nu. 22. vol. 1. Vnde deduci
 debent sumptus facti in cultura,
 in cura, administratione, & custo-
 dia, mercedes datæ operarijs, pre-
 tium operarum suarum, & labo-
 res in fructibus colligendis *Bart. in*
l. 1. in fin. ff. de impen. in reb. do-
fact. Bal. in l. 1. num. 5. & 22. C. de
fruct. & lit. expens. Couar. var. ref.
lib. 1. capit. 3. numer. 3. Tirag. de
Retract. lignag. seu Gentilit. lib. 1. S.
15. gloss. 1. n. 1. & 30. Caroc. de Locat.
& conduct. quest. 10. num. 37. Salarium
 tamen factoris regulariter
 deduci non debet *Card. Gualter.*
dec. 362. num. 2.

6 Hinc fit, vt licet donatio, quæ
 excedit 500. aureos, nihil valeat
 sine insinuatione, sed tantum sub-
 stineatur vsque ad 500. aureos *l.*
fancimus C. de donat. si tamen fiat
 donatio ultra 500. aureos, sed de-
 tractis oneribus, puta gabella, &
 alijs impensis non remanerent au-
 rei 500. non requireret insinua-
 tionem *Bart. in l. quoties ff. ad l.*
Falcid. Ias. in l. cum. quedam

S. 240.

S. quoties num. 9. ff. de Iurisdic. omn. Iud. Tiraq. de Retract. lignag. seu Gentilit. lib. 1. §. 15. glos. 1. numero 4.

7 Ex dictis sequitur, quod valor beneficij ille tantum intelligitur, qui superest deductis oneribus *Bald. in l. 1. num. 8. vers. pone C. de fruct. & lit. expens. Crescent. dec. 2. de Probat. Greg. decif. 273. nu. 3: Cavaler. dec. 383. nu. 2: Felin. in cap. ad aures num. 13: de Rescript: sed in hoc casu vitra expensas supradictas deducendi sunt etiam sumptus pro cultu diuino, videlicet pro cera, hostijs, vino, & oleo pro luminaribus Sanctissimi Sacramenti, & musica in festiuitate ecclesie *Card. Cavaler. decif. 462: num. 3:**

8 Obserua tamen, quod duplex est consideratio fructuum, quedam scilicet intellectualis, quedam verò demonstratiua ad oculum, siue alia est interpretatio ciuilibus, alia naturalis, quam distinctionem commendat *Abb. in capitulo Pastoralis numero 9. de Decim.*

9 Primò modo quando fructus nominantur à lege, siue à Iudice, procedunt ea, quæ supra diximus de deductione impensarum *Abb. in d. cap. pastoralis n. 9: Bald. in l. 1. num. 1. & seq. C. de fruct. & lit. expens. idem esset, si testis deponeret de fructibus, quia censureretur deponere deductis impensis *Felin. in c. ad aures num. 13: de Rescript: Gregor. dec. 273: nu. 3:**

Secundo modo nõ deducuntur impensæ, quia fructus naturaliter acceptus non admittit expensam

rum deductionem, ut d. *Abb. loco cit: ita in Decima prædiali, quæ debetur ecclesie, non deducuntur capitua nobis cap. pastoralis c. non est in potestate & cap. cum homines de Decim. glos. in l. si à Patre §. fructus ver. deductis impensis in fin. ff. de Petut. hered. DD. in l. fructus ff. sol. matr. Campes. de Dot. par. 2. quaest. 12: numer. 1: hoc tamen procedit tantum in decima reali, quæ præstatur ex fructibus, seu pensionibus rerum: secus est in Decima personali, quæ scilicet soluitur ex aliqua negotiatione: ex ea enim deducuntur impensæ *d. cap. pastoralis de Decim. glos. in d. l. si à Patre §. fructus ver. deductis impensis Bald. in l. 1. num. 3. in fin. C. de fruct. & lit. expens. & ratio est, quia in negotiatione decimæ soluenda est de lucro: lucrum autem non consideratur nisi deductis impensis *Abb. in d. cap. pastoralis n. 1.***

11 Ità etiam impensæ non deducuntur, quando corporaliter diuidantur fructus inter emptorem & venditorem, inter colonum, & Dominum: sicut neque deducuntur, quando fit mentio de fructibus pendentibus, seu extantibus, puta vendo, seu dono tibi omnes fructus, qui sunt in tali agro meo *Bald. in l. 1. numer. 3. & 18. C. de fruct. & lit. expens. Abb. in d. cap. pastoralis num. 9. de Decim. latè Tiraq. de Retract. lignag. ut supra lib. 1. §. 15. glos. 1. nu. 18. 19. & 22. & hoc procedit etiam in legato fructuum, quod omninò esset inutile, si impensæ deducuntur, ut est casus in l. qui con-*
subi-

cubinam §. hortos iuncta glos. in ver. praestaturam ff. de leg. 3. & notat Tirag. loco cit. nu. 16.

12 Ex dictis inferitur, quod si debitor condemnatus ad restitutionem fructuum, illos integros ignoranter restituerit sine deductione impensarum, potest illas ab Aduersario repetere *Tirag. ubi supra §. 15. glos. 1. lib. 1. nu. 31.*

13 quod procedit non solum in impensis necessarijs, cum etiam male fidei possessor illas deducat *Bart. & alij in l. in fundo ff. de Rei*

14 *vendic. sed etiam in vtilibus, dummodo faciens esset bonae fidei possessor, & euincens esset facturus, vel venditurus, aut esset diues, quia tunc faciens deducit pro ipsis quantum res ipsa est effecta pretiosior d. l. in fundo Boer. dec. 44. nu. 8. in impensis autem voluptuarijs permittitur solum abrasio, nisi ipse Dominus fuisset alias facturus, aut distracturus: tunc enim huiusmodi Impense reputantur vtilis, & deducuntur *Bart. in d. l. in fundo n. 10. ff. de Rei vendic. Boer. d. decis. 44. num. 10. par. 1.**

15 Notandum 2. quod fructus alij sunt naturales, alij industriales, alij ciuiles; naturales sunt in quibus producendis magis operatur ipsa natura, quam hominis industria: quales sunt fylvarum, & lignaminum fructus, foenum, & arundines *Peregr. de fideicom. art. 49. num. 128. item Pratorum herba, & fructus omnes ex arboribus pomiferis, vt glandes, castaneae, poma, & similia Azo. in Summ. in rubr. C.*

de Rei vendic. nu. 18. Couar. var. resol. lib. 1. cap. 3. num. 6.

16 Industriales sunt, in quibus producendis magis operatur industria hominis, quam natura *l. fructus ff. de vsur. glos. in l. & ex diuerso ver. non habendam ff. de rei vendic. Nat. cons. 141. num. 2. Gab. cons. 164. num. 8. & seq. vol. 2. Ang. de Aret. in §. si quis a non Domino num. 3. Instit. de Rei diuis. tales sunt qui appellatione frugum continentur, vt segetes, puta frumentum, hordeum, legumina, linum, canipum, & omnia, quae culturam hominis in agro desiderant *Mynsing. in §. si quis a non Domino nu. 7. Instit. de Rei diuis. late Peregr. de fideicom. ar. 49. numero 129.**

Inter fructus industriales numerantur etiam oleum, & vinum, lac, & lana propter magnam industriam, quae in eis requiritur *Bart. in d. l. & ex diuerso num. 2. ff. de Rei vendic. Campegr. de Dot. par. 1. q. 7. num. 2. Peregr. d. art. 49. num. 129. Saccarum quoque fructus industrialis censetur, licet quo ad effectum de cimarum omnia fructus naturales reputetur *Put. decis. 80. per tot. lib. 1.**

17 Fructus ciuiles sunt qui non ex re, sed ex prouisione hominis queruntur, & percipiuntur propter rem, siue occasione rei; tales sunt pensiones domorum, vecturae nauium, census, & similes *Bart. in d. l. & ex diuerso nu. 1. ff. de rei vendic. Alex. cons. 56. num. 9. lib. 4. cum alijs, quos refert Caroc. de Locat. & Conduct. p. 5. de verb. sign. num. 9. Rota apud Pacif. de Salu.*

- Salu. interd. decis. 225. nu. 1. & coram Card. Caualer. dec. 104. nu. 1. & coram Coccin. decis. 95. nu. 5.*
- 18 Obserua tamen, quod fructus ciuiles, & industriales confunduntur, & vnum pro alio vsurpatur *Natt. conf. 141. num. 2. Peregr. vt supra art. 49. num. 129. Gab. conf. 164. num. 15. & 16. lib. 2. vnde ab aliquibus Doctoribus diuiduntur fructus in naturales, & industriales tantum; propterea ad litium decisiones hi ciuiles fructus non naturalibus æquiparandi sunt, sed industrialibus, cum verè in illis plus operetur industria, quàm natura *litè Gabr. d. 65. 164. n. 17. & 18. qui verò fructus dicantur potius industriales, quam naturales, & è contra, remittitur arbitrio Iudicis Bart. in d. l. & ex diuerso num. 2. Couar. var. resol. lib. 1. c. 3. num. 6.**
- 19 Sunt etiam alij fructus pendentes, qui scilicet terra adhuc continentur, alij percepti, qui iam à solo sunt separati *Azo in Sum. in rubr. C. de Rei vendic. n. 18. Mantio. de Tacit. & ambig. 10. 1. lib. 1. tit. 2. 3. num. 15.*
- 20 His positis dico, quod attento iure communi, fructus naturales, & industriales collecti, & à solo separati, ac etiam ciuiles debiti, vel maturati ante obitum Beneficiati etiam non exacti spectant ad hæredem Beneficiati defuncti *iuxta terminos l. Defuncta, vbi Doctores ff. de vsufr. Rot. decis. 761. par. 1. Diuer. Ludouic. decis. Perus. 33. nu. 1. Nauar. de Redit. Benefic. 7. 2. mon. 13. & conf. 7. num. 1. de Success. ab intest. & conf. 3. de Do-*
- nat. Bonacin. in tract. de obligat. Beneficior. disp. 4. pun. 3. num. 8. 19. 1. & alij permulti, quos refert, & sequitur Viuian. in Praxi Iurispr. par. 3. lib. 14. cap. 8. num. 6. & hanc esse communem, & probabiliorem d. Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 3. all. 117. num. 6. etiam si non essent per Beneficiatum percepti, & in horrea reconditi, vt decisum refert Bonacin. loco cit. d. disp. 4. pun. 3. num. 3. & communem dicit Tiraq. de Retract. conuent. 9. 5. glo. 4. nu. 1. in fin. sufficit enim, quod separatio à solo facta fuerit nomine ipsius Beneficiati, vt præsumitur facta per debentes decimas, & colonos. Nau. d. conf. 3. nu. 12. de Donat. quicquid dicat Bellett. In Disquis. cleric. tit. de Bon. cleric. 9. 15. n. 5. quemadmodum fructus dicuntur consignati Beneficiato, si alteri suo nomine fuerint consignati *Calderin. conf. 2. num. 1. vers. & intelligitur horreo suo, vel alieno suo nomine de Pecul. cleric. Coccin. dec. 476. nu. 3. Beneficiatus enim comparatur usufructuario secundum glos. communiter receptam in cap. si propter ver. primi anni de Rescriptis in 6. ad quem spectant omnes fructus suo nomine à solo separati iuxta verioreni intellectum l. si usufructuarius ff. Quib. mod. ususfruct. amitt.**
- 22 Idem dicendum, si fuissent locati, & dies solutionis affictus venerit post mortem Beneficiati; quia de tali affictu, seu pretio locationis, quod debetur ratione fructuum, idem indicatur quod de fructibus, quorum loco affictus

- aus subrogatur: unde non consideratur dies solutionis affectus, sed potius tempus perceptionis fructuum, pro quibus affectus soluitur. *Bonac. in to. 1. in tract. de obligat. Benefic. disp. 4. pun. 3. num. 8. Card. Cavaler. dec. 104. numer. 5. & 6.*
- 23 Fructus verò pendentes, & a solo non separati spectant ad Successorem in Beneficio *Barbos. loco cit. ubi alios refert Bellett. d. 9. 15. num. 4. & decisum refert Bonac. in loco cit. pun. 3. num. 7. etiam omnes maturi essent, & proximi recollectioni Tiraq. de Retract. conuent. d. 5. glos. 4. in princip. Nauar. locis cit. & hanc esse communem dicit. Bellett. ubi supra nu. 4. fructus enim pendentes pars fudi sunt, & ideo eadem vendicatione veniunt propter unitatem l. fructus pendentes iuncta glos. in ver. ars fundi ff. de Rei vend. Arg. de Aret. in d. & si in rem. Instit. de offi. Iud. Honded. conf. 85. nu. 9. lib. 2. & in his terminis intelligi debet textus in cap. cum vos de offi. ordin. & in cap. fin. eod. tit. in 6. cap. quia sepe de elect. in 6. clem. Statutum eod. tit. de elect.*
- 24 Idem dicimus in pensione, quæ pro fructibus bonorum venditorum percipi solet: nam si tempore venditionis fructus illi erant pendentes, pensio debetur emptori; si verò fructus, pro quibus soluitur pensio, tempore venditionis iam erant a solo separati, tunc sicut fructus illi non pertinent ad emptorem; ita nec ei debetur pensio pro illis soluenda: sed in totum debetur venditori,
- etiam si tempore venditionis dies soluendæ pensionis non venerit *Bellett. loco cit. 9. 16. num. 6. ubi citat Salic. in l. fructus nu. 3. & ibi etiam Bald. nu. 7. ff. de Rei vendic. Rom. in conf. 10. Alex. conf. 82. n. 16. vol. 2. Ferrett. conf. 151. nu. 5. vol. 1. & conf. 256. num. 1. lib. 2.*
- 25 Similiter fructus ciuiles, quorum ante obitum Beneficiati adhuc non venerat dies solutionis uti pendentes spectant ad Successorem *Tiraq. de Retract. Conuent. d. 5. glos. 4. in princ. Card. Caval. dec. 104. nu. 1. Rot. apud Pacific. de Saluian. Interd. decis. 225. nu. 6. si verò reditus ecclesiæ consistant in ijs fructibus ciuilibus, qui dietim percipiuntur, puta in vectigalibus, seu gabellis, operibus seruorum, vsibus nauium &c. tunc huiusmodi fructus spectant ad Beneficiatum, vsque ad diem obitus, & per consequens ad eius hæredes, etiam si solutionis dies adueniat post mortem Beneficiati: certum enim est, quod hæc dietim percipiuntur, quamuis ratione commodioris exactiois solutio destinata sit ad certum, tempus *Gabr. conf. 191. nu. 5. vol. 2. Honded. conf. 85. nu. 8. vol. 2.**
- 26 Quæres, ad quem spectant expensæ per prædecessorem factæ in lite pro defensione iurium, seu bonorum ecclesiæ, si in illis pars aduersa cõdemnetur? Resp. quod spectant ad Successorem, non autem ad hæredes, si Prædecessor obierit, antequam sententia transuerit in iudicatum: huiusmodi enim expensæ æquiparantur membramentis per clericum factis in rebus

- rebus ecclesie, quæ cedunt solo
*Rot. decis. 761. & 809. p. 1. Divers.
 Bellett. tit. de Bon. cleric. §. 17. per.
 rot. ubi citat Sard. conf. 333. nu. 26.
 vol. 3. Abb. in c. fin. de pecul. cleric.
 Dec. conf. 512. Bursat. conf. 226.
 num. 92. & seq. vol. 3. & alios.*
- 27 Hodie verò seruetur constitu-
 tio Iulij III. ab Urbano VIII. con-
 firmata, ut refert *Barbof. de offic.
 & pot. Episc. par. 3. all. 117. nu. 7. &
 post 3. par. ut supra fol. 68.* qua ex-
 pressè disponitur, fructus matu-
 ratos, & non exactos spectare ad
 successores, non autem ad hære-
 des, etiam si dies solutionis viue-
 te Beneficiario venerit, & per ip-
 sum non steterit, quominus illos
 exegerit.
- 28 Obseruant tamen Doctores,
 quod hæc constitutio locum ha-
 bet in ijs tantum locis, vbi Colle-
 ctors spoliatorum pro Camera A-
 postolica deputari non consueue-
 runt, non autem vbi dicti colle-
 ctors à Camera apostolica depu-
 tantur; quia tunc omnes huiusmo-
 di fructus inexacti ad eandem
 Camera spectant *Seraphin. decis.
 594. num. 14. Ludouic. decis. Perus.
 33. num. 1. in fin. Honded. conf. 85.
 num. 37. vol. 2. Bellett. d. tit. de Bon.
 Cleric. §. 15. num. 11. & 12. Ricc. in
 Collect. dec. 657. par. 3. ubi etiam re-
 ferunt, quod ita idem Iulius III.
 declarauit.*
- 29 Obseruant 2. quod hæc consti-
 tutio Iulij III. non haberet locum
 vbi adesset contraria consuetudo,
 quod huiusmodi fructus à solo se-
 parati, seu alias debiti ante obi-
 tum beneficiati pertineant ad hæ-
 redes, etiam si exacti non sint *arg.*
- cap. fin. de offic. ordin. in 6. Bonacin.
 in tract. de obligat. benefic. disp.
 4. pun. 3. num. 7. Rot. coram Coccin.
 decis. 376. num. 2. & decis. 476. n. 4.
 & in Bracharen. fruct. num. 3. De-
 cemberis 1527. coram Perouano, quæ
 refert Barbof. d. par. 3. post. all. 117.
 illamque non seruari in statu me-
 diolanensi, testatur Mar. Antoniu.
 var. resol. lib. 1. res. 46. num. 4. Garc.
 de Benefic. par. 2. cap. 1. n. 104. neq;
 seruari in Gallia, & Hispania di-
 cit Nau. conf. 4. de success. ab intest.
 & de Redit. eccl. q. 2. mon. 26. & iuxta
 hanc consuetudinem pluries iu-
 dicauit Rota in Corduben. Benefi-
 ciorum 24. Martij 1623. coram Card.
 Caualer. in impress. decis. 638. & cor-
 ram Coccin. d. decis. 376. & 476. ubi
 alia decisiones allegantur, ut notat
 etiam Viuian. par. 3. lib. 14. cap. 8. n.
 11. Nau. locis proximè citatis, vbi
 dicit, quod dicta constitutio Iu-
 lij III. dura semper visa fuit. Vn-
 de in Regna Hispaniarum non
 transmittuntur collectores nisi re-
 spectu ecclesiarum Cathedralium
 ut dicit Coccin. d. decis. 376. nu. 4.
 consuetudo verò in tali casu pro-
 bari debet cum solitis requisitis,
 nempe ex vsu populi, frequentia
 actus, & diuturnitate temporis
 Rota in d. Bracharen. coram Pi-
 ouano.*
- 30 Tenentur tamen heredes Be-
 neficiarios in tali casu suppor-
 tare onera Beneficiorum vsque
 ad nouos fructus, & præcipue in
 parochialibus ecclesijs *d. c. fin. de
 offic. ordin. in 6. Bellett. loco cit. §. 15.
 num. 13. vbi dicit, quod heredes
 defuncti tenentur ad alimenta
 successoris, quando omnes fru-
 ctus*

stus essent recollecti per defunctū
arg. extrau. suscepti regiminis. Ne
sed. vac.

31. Observant 3. dictam Iulij III.
constitutionem non procedere
vbi Clerus alicuius Diœcesis super
spolijs compositionem fecerit, seu
concordauerit cum Camera Apo-
stolica: tunc enim fructus. in exa-
cti vt supra ad hæredes Beneficia-
riorum spectant, quia Clerus in
tali casu in locum Camere subro-
gatur *Viuan loco cit. cap. 8. n. 17. &*
*in hoc attendi debet tenor in-
strumenti compositionis.*
32. Observant 4. quod dicta con-
stitutio Iulij III. non habet locū
in fructibus quotidianarum di-
stributionum, quæ dantur interef-
fenti horis Canonicis: cum enim
huiusmodi distributiones dentur
Clerico seruienti pro ministerio,
& seruitio personali, acquiruntur
etiā quoad dominium ita vt de
illis in vita, & in morte possit di-
sponere *cap. vn. de Cler. non resid.*
in 6. Alex. cons. 116. num. 5. lib. 7. &
communem dicit. Couar. in cap. cū
in officijs numer. 4. de Test. Paris.
cons. 33. num. 10. & seq. vol. 4. Sera-
ph. decis. 592. num. 6. & ideò Came-
re apostolicæ minimè debentur
Nau. cons. 20. num. 2. de celebr. miss.
Cassador. dec. 6. num. 6. vers. aut in-
spicimus de Præb. Rot. decis. 665. n.
9. par. 2. Recent.
33. Observant 5. dictam constitu-
tionem non habere locum in pē-
sionibus, quæ super beneficijs re-
seruari consueuerunt: & ideò
pensiones inexacte ad beneficiati
hæredes pertinent *Redoan. in*
tract. de spol. ecclesiast. q. 5. quem re-

fert, & sequitur Viuan. loco cit.
cap. 8. num. 2. & communem dicit
Ricc. in Prax. for. eccles. par. 2. resol.
117.

Alij tamen contrarium sentiūt,
videlicet, quod pensiones non
solutæ non transmittuntur ad hæ-
redes, etiam si earum soluendarū
dies aduenerit: quia censentur
fructus pendentes, cum tempore
mortis pensionarij adhuc extent:
& ideò in illis non succedunt hæ-
redes, sed succēssores in beneficio.
ita Gamb. ar. de offic. legat. l. 6. q. 24.
quem refert Garc. de Benef. par. 2.
cap. l. num. 110.

34. Sed quæres, an pensiones hu-
iusmodi debeantur hæredibus
Pensionarij pro rata tempo-
ris, vel potius pro rata fructū
perceptorum? Respondet Garc.
loco cit. num. 120. & alij apud Bar-
bos de offic. & pot. Episc. par. 3. all.
120. num. 16. illas deberi pro rata
temporis, quo pensionarius vi-
xerit iuxta term. l. Diuortio ff. sol.
matr. sed contrarium sequitur Ro-
ta Romana, quæ in hoc solet se-
regulari iuxta terminos l. defun-
cta ff. de vsufr. & ideò in hoc pro-
ceditur non habita ratione rata
temporis, sed fructuum percep-
torū Caccialup. de Pension. q. 25.
Barbos. vbi supra d. num. 16. vers.
Tertia sententia Coecim. dec. 327
num. 2. Card. Caualer. decis. 129. n.
1. vbi alias decis. refert: & ideò to-
ta pensio debetur hæredibus pē-
sionarij, si omnes fructus ante
pensionarij mortem percepti fue-
rint: si pars fructuum fuerit per-
cepta ante mortem, pars etiam
debetur hæredibus Cig. de pension.
quæst.

quest. 53. num. 3. & seq. Ricc. in
Prax. par. 3. resol. 468. Gabr. conf.
191. num. 4. lib. 2. Coccin. d. decis.
327. num. 2. vbi dicit, quod hæc
opinio passim à Rota seruatur:
quamuis enim solutio regulariter
destinari consueuerit in duobus
terminis, id tamen sit gratia cõ-
modioris: exactiois, non quod
propterea attendi debeat ratio
temporis Put. dec. 189. num. 2. lib. 2.
Caualer. d. decis. 129. nu. 2. & ideò
huiusmodi pensio heredibus de-
functi adhuc debetur, etiam si nõ-
dum venerit dies pensionis exi-
gende, dummodò fructus iam fue-
rint percepti Alex. conf. 157. vol. 2.
Surd. conf. 333. nu. 3. 4. & 10. vol.
3: & alij, quos refert, & sequi-
tur Bellett. loco cit. §: 18. nu. 1. Ca-
ualer. d. decis. 129.

Integra verò fructuum recolle-
ctio dicitur ea, quæ sit quolibet
anno completo, incipiendo à die
reseruatiõis pensionis, & perfici-
endo eodem die anni sequentis
Coccin. dec. 327. nu. 1. Caualer: vbi
supr. n. 3. Gabr. d. conf. 191. lib. 2. vbi
addit, quod tunc fieri deberet
diuisio pro rata temporis, si fru-
ctus dietim percipiuntur.

35 Si verò fructus nondum erant
percepti, sed tempore mortis Pen-
sionarij pendebant, tunc pensio
erit successoris, nempe Beneficia-
ti pensionẽ soluentis, et dicunt DD.
quos refert, & sequitur Bellett. tit.
de Bon. Cleric. S. 18. n. 1. in fin.

S V M M A R I V M.

1 Si resignatio simpliciter fiat, fru-
ctus naturales, & industriales

à solo separati, & ciuiles matu-
rati ante resignationem spectant
ad resignantem.

2 Constitutio Iulij III. non pro-
cedit nisi in Beneficiato defun-
cto.

3 Quando fructus ciuiles ac na-
turales, & industriales spectent
ad Resignatarium.

4 Qui simpliciter dimittit benefi-
cium, abdicat à se omne ius ita
ut beneficium vti vacans confer-
ri possit.

5 Fructus ciuiles, qui dietim per-
cipiuntur, Resignanti debentur
vsque ad diem Resignationis.

6 Si resignatio est nulla, resignans
nihil amittit.

7 Resignans beneficium non facta
expressa mentione, quod ad il-
lius titulum fuit ordinatus, non
abdicat ius à se.

8 Quid si illud resignauerit ex
causa permutationis.

9 Resignatio facta coram eo, quæ
potestatem non habet illam ad-
mittendi, non tenet, & ideo po-
test Resignans illam reuocare
ante admissiõem.

10 Ex quibus causis fieri possit Re-
signatio coram Episcopo.

11 Nulla esset resignatio beneficij
facta coram ordinario ad fauo-
rem alterius.

12 Ordinarij beneficia coram ipsis
resignata conferre non possunt
suis, aut dimittentium consan-
guineis, affinibus, aut familia-
ribus ex constitutione Pij V.

13 Hæc prohibitio non habet locũ
in beneficijs Iurispatronatus.

14 De quo gradu consanguinita-
tis, & affinitatis intelligenda